

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XL. De concessione Indultorum suscipiendi Ordines extra tempora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

1693.

Preces Superiorum.

tionem Apostolicam confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes amplioris favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, & attenta relatione, quam Ven. Fr. noster Alderanus Episcopus Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & sedem Apostolicam Protector eisdem Cardinalibus super praemissis fecit, Erectionem praedictorum trium Conventuum Recollectionis in eadem Provincia factam, ut praefertur auctoritate Apost. tenore praesentium approbamus pariter, & confirmamus, illique in violabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio d. Erectionis.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Novembris MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XL.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis super concessione Indultorum suscipiendi Ordines extra tempora.

Inn. XI. Const. ed. 1686. Jan. 30. P. 10. agitur de ordinatis cum falsis dimissoriis. Et hujus Pontificis Const. ed. 1694. Nov. 4. P. 3. de ordinationibus alienorum Subditorum.

Dat. 13. Oct. 1693. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Decreti.

Sancitissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. pro pastoralis suo in commissum sibi Gregem Dominicum zelo, ac tuenda disciplinae Ecclesiasticae studio prospicere volens, ne Indulta suscipiendi extra tempora a jure Statuta Ordines nimis facile concedantur, Congregationi particulari Eminentissimorum Dominorum Car-

dinalium Carpinei, Casanatis, Marefcotti, Coloredi, Panciatici, & Albani, necnon Illustrissimorum Dominorum Sperelli, Ciampini, Sacripantis, meique Secretarii infra scripti specialiter deputatae expendendas commisit causas, ex quibus praefata Indulta tribui solent, & Sanctitati Suae referri possent, quae ratio deinceps in eunda, modusque adhibendus videretur in concessione similibus Indultorum.

§. 1. Quae quidem Congregatio in Aedibus praefati Eminentissimi Carpinei die 10. Novembris, atque iterum 7. Decembris Anni currentis habita, re mature discussa, censuit Indulta hujusmodi, si Sanctissimo placuerit, concedi posse ex causis infra scriptis, videlicet.

Decretum Congregationis.

§. 2. Ut quis Beneficio, vi cuius ardeatur ad Presbyteratus Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam perpetuo Beneficio, quod obtinet, vel Capellaniae ad vitam sibi concessae per seipsum inservire possit. Ob penuriam Sacerdotum in illis partibus, vel in Monasterio pro Regularibus, Ob solatium Patris, vel Matris, dummodo quinquaginta aetatis annos excedat, & Orator saltem per triennium in Clericali habitu honeste, & laudabiliter vixerit. Item concedi posse censuit eadem Indulta Referendariis utriusque Signaturae, Familiaribus Summi Pontificis, Canonice Cathedralis, vel etiam Collegatae Ecclesiae, eorumque Coadjutoribus, Magistris, seu etiam Baccalaureis in Sacra Theologia; Doctoribus utriusque, vel saltem Canonici juris, Licentiatibus, dummodo singulos praefatos gradus in publica, & approbata Universitate obtinuerint. Iis etiam, qui saltem per triennium sedulam Theologiae studiis operam navaverint, ac tandem vigesimum sextum aetatis annum excedentibus, si per triennium in Clericali habitu honeste, & laudabiliter vixerint.

Quibus concedenda praedicta Indulta.

§. 3. E contra censuit non expedire, ut eadem Indulta concedantur ex eo, quod quis Diaconus, Subdiaconus, Literarum Apostolicarum Scriptor sit, seu Magister in Artibus, nobilis, aut praesens in Curia, vel quod Philosophiae cursum absolverit, aut alicui Ecclesiae adscriptus fuerit, ad cuius servitii Titulum ex Apostolico Indulto Clerici ordinari possunt, aut onus Missarum non tamen ex Beneficio Ecclesiastico proveniens, habere se doceat. Insuper censuit Indulta hujusmodi esse deneganda iis, qui aliqua dispensatione indigent impedimenti ex eorum delicto provenientis; & Sede Episcopali vacante infra annum a die vacationis minime danda iis, qui Beneficii Ecclesiastici recepti, seu recipiendi occasione arctati non fuerint.

Quibus vero deneganda.

§. 4. Item nunquam concedenda pro festivis diebus continuis, sed semper pro interpolatis aliquo temporis spatio arbitrio Episcopi definiendo.

Item pro quibus diebus, qua de causa, & quomodo concedenda.

§. 5. Denique censuit Episcopos omnes, ac etiam Apostolicos Nuncios, & Legatos Literis in forma Brevis circularibus admonendos, decrevisse Sanctitatem Suam Indulta praedicta non ita passim, sed ex certis tantum, legitimisque causis concedere, nec Episcopos ad eorum executionem adstringere, sed illam semper ipsorum arbitrio, onerata eorumdem conscientia, relinquere. Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii Titulum, nisi ad normam Concilii Tridentini Sess. 21. Cap. 2. eos vero omnes, qui ab Apostolica Sede facultatem obtinent conferendi Ordines extra tempora, vel aliis respectively tribuendi licentiam, ut conferant, maxime carere debere, ne praescriptos sibi in iisdem facultatibus limites cuiusvis consuetudinis, aut exempli praetextu transgrediantur.

§. 6. Haec autem omnia, & singula supra scripta Decreta, audita ex me integra eorum re-

Confirmatio relati Decreti.

latione.

latione, Sanctissimus Dominus Noster laudavit, & approbavit, ac tam in Dataria, & Secretaria Brevium, quam a cæteris omnibus Ministris, & Officialibus Curia, ad quos pertinet, perpetuo, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quam ad formam eorundem Decretorum in posterum expediendi. Hac die 14. Decembris 1693.

XLI.

Confirmatur Constitutio Clem. VIII. qua interdicatur Monachis Congreg. Regularis Castellæ Ord. Cisterciën. in Regno Portugallia appellatio ad externos iudices, & manifestatio negotiorum Congregationis.

Laudata Const. ed. fuit 1592. Aug. 22. P. 1. Hujus Pontificis Const. ed. 1693. Jan. P. 2. prohibita fuit acceptio illegitimarum, & expulsiorem. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Feb. 19. P. 1. agitur de Vocalibus.

Dat. 24. Mart.
1694. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri pro felici Christianifidelium sub suavi Monastici Instituti jugo vota sua Altissimo reddere laudabiliter satagentium statu conservandi, illorumque Religiosâ quiete firmiter stabilienda pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem felic. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, ut Religiosâ Monachorum Congregationis regularis observantiæ Sancti Bernardi Castellæ Ordinis Cisterciën. tranquillitati, prosperoque regimini salubriter consuleret, Literas in simili forma Brevis edidit tenoris, qui sequitur, videlicet - *Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam*, Pastoralis Nostre sollicitudinis ratio postulat, ut in his auctoritatis Nostre partes libenter interponamus, per quæ Religiosorum status quieti, ac prospero regimini opportune consulitur. Sane cum Religiosorum proprium sit in humilitatis, & obedientiæ spiritu, Deo servire, & a secularium rerum cura, a qua cum Religionem profitentur omnino se subtraxisse, debent penitus liberasse, nihil magis eorum quietem perturbare potest, quam si contra proprium hujusmodi Institutum Superioribus obedien. reculare, ac ad sæculares personas pro eorum regularibus negotiis recurrere non vereantur. Hoc siquidem incommodum ex Ordine Cisterciën. submovere, eique obviare cupientes felic. record. Alexander IV., Pius II., & Innocentius VIII., ac alii forsitan Romani Pontifices Prædecessores Nostri per suas perpetuo valituras Constitutiones inter cætera statuerunt, quod personæ Regulares Ordinis Cisterciën. aliquo prætextu, vel occasione ab ordinationibus, & correctionibus quibuscumque tam suorum Abbatum, & Prælatorum, quam etiam Abbatis, & Capituli Generalis appellare, aut curas, & querelas suas extra dictum Ordinem educere, præterquam pro notoria, ac manifesta injustitia, & in eventum denegatæ justitiæ a Capitulo Generali ad Sedem Apostolicam tantum appellare, & recursum habere non possint, prout in eorundem Prædecessorum literis plenius continetur. Cum autem hoc ipsum in Congregatione regularis observantiæ Sancti Bernardi Regnorum Castellæ, quæ ejusdem Ordinis Cisterciën. existit, & eisdem Privilegiis ac Regularibus Institutis utitur inviolabiliter observari maxime deceat, & Nos

summpere cupiamus ejusdem Congregationis quieti, & prospero regimini opportunius etiam consulere, Motu proprio non ad alium Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, maturaque deliberatione Nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine ex voto venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium tunc præpositorum Constitutiones prædictorum Prædecessorum Nostrorum, ac Literas desuper confectas, quarum tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur pro sufficienter expressis haberi volumus, & in eis contenta quacumque auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apostolicæ robor adjicimus, easque in dicta Congregatione Regularis Observantiæ Sancti Bernardi Regnorum Castellæ æque ac si per ea nominatim editæ fuissent sub pœnis omnibus in illis Constitutionibus eo ipso incurrendis inviolate perpetuo observari debere decernimus, & mandamus. Et nihilominus hac Nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, ac statuimus, & ordinamus pro perpetuis futuris temporibus nulli omnino personæ dictæ Congregationis regularis observantiæ Sancti Bernardi liceat ab Ordinationibus, visitationibus, correctionibus, reformationibus, privationibus, depositionibus, aliisque pœnis, & sententiis suorum Abbatum, Visitatorum, aliorumque Prælatorum, seu etiam Abbatum reformatoris Generalis ejusdem Congregationis ad aliquem Judicem sive Ecclesiasticum, sive sæcularem, aut aliam quacumque personam quavis auctoritate, & dignitate, etiam legali, Ducali, aut alia mundana, aut etiam Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Ecclesiastica præfulgentem appellare, aut alias quoquo modo recursum habere, sed ab eorum superioribus Ordinariis ad Abbatem Generalem, & ab illo ad Capitulum intermedium, & ab isto ad Capitulum Generale recurrere, & coram eis de eorum Juribus experiri juxta dicti Ordinis, & Congregationis privilegia, & regularia Instituta teneantur, a prædicto tamen Capitulo Generali pro notoria, & manifesta injustitia, ac in eventum denegatæ justitiæ ad Sedem Apostolicam, ut præfertur, dumtaxat recurrere valeant. Insuper ejusdem Congregationis Abbati Reformatori Generali, aliisque Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Priorissis, Monachis, Monialibus, & universis, & singulis utriusque sexus Regularibus personis perpetuo interdiciamus, & prohibemus, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ districtius præcipiendo mandamus, ne unquam tempore non solum de hujusmodi causis, sed etiam de quibuscumque aliis rebus, & negotiis Congregationis ad quascumque personas sæculares, & Ecclesiasticas extra dictam Congregationem, etiam Reges, Duces, & alios Principes sæculares, necnon quoscumque in Ecclesiastica Dignitate constitutos, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Ecclesiasticos Prælatos scribere culpas Religiosorum, & pœnas quibus plectuntur, & alias res, quæ extraneis personis nota esse minime decet tam per literas, & memorialia, quam oretenus per se, vel per aliquam interpositam personam, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse quovis quæsito colore, vel ingenio significare, & notas facere de eorum Prælati, aut de omnibus, aut singulis utriusque Sexus ejusdem Congregationis regularibus personis supranominatis penes prædictas personas conquesti, aut coram illis aliqua ipsorum Prælatorum, & dictarum Personarum crimina objicere, aut alia facere, dicere, tractare, quæ ad Religionem, seu Religiosos ipsos pertineant, audeant, seu præsumant. Qui vero in aliquo præmissorum contra præsentium tenorem venire, aut aliquid attentare præsumerint, eos excommunicationis lætæ sententiæ, ac perpetuæ privationis activæ, &

Item dicitur prohibita fuit d. appellatio, necnon manifestatio negotiorum Congregationis sub gravibus pœnis.

Excepta fuit appellatio ad Pontificem in uno casu.

Constitutio Clem. VIII., qua

Confirmata fuit Prædecessorum Constitutiones super dicta re pro Congregatione Castellæ.